

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 836/17

וערעור שכנגד

ע"א 4296/18

וערעור שכנגד

לפני :
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט י' אלרון

המערער בע"א 836/17
והמשיב בערעור שכנגד :

המערער בע"א 4296/18
והמשיב בערעור שכנגד :

נ ג ד

המשיב בע"א 836/17
והמערער שכנגד :

המשיב בע"א 4296/18
והמערער שכנגד :

ערעור וערעור שכנגד על פסק הדין של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו מיום 8.12.2016 בע"מ 25689-02-13 ; ערעור
וערעור שכנגד על פסק הדין מיום 19.3.2018 בע"מ
1192/09, ע"מ 19528-12-10 וע"מ 53652-03-11 שניתנו על
ידי כבוד השופט מ' אלטוביה

תאריך הישיבה : ט"ו בשבט התשע"ט (21.1.2019)

בשם המערער בע"א 836/17
ובע"א 4296/18 : עו"ד חן אבידוב ; עו"ד קרן יודי סופר ; עו"ד
אברהם טהרני

בשם המשיב בע"א 836/17
והמערער בערעור שכנגד : עו"ד יורם ל' כהן ; עו"ד ספי רובין ; עו"ד ד"ר
רומן פיננס

בשם המשיב בע"א 4296/18 : עו"ד טלי ירון-אלדר ; עו"ד רני שוורץ ; עו"ד אושר

פסק-דין

בית המשפט המחוזי השתית את מסקנתו בפסק הדין מושא הערעור בע"א 836/17 בדבר קיומה של "נאמנות משתמעת", בעיקרו של דבר, על עדותו של עו"ד ג'ורי ושני מוצגים. ברם, בשורה ארוכה של ראיות יש תימוכין, לכאורה, למסקנה אחרת. "לכאורה" אמרנו, ולא באופן נחרץ, משום שחסרה בפסק הדין התייחסות מנומקת לגביהן. על פני הדברים נראה כי קונסטרוקציית הנאמנות הועלתה בדיעבד, משיקולי מס, כאשר ראיות רבות שלא קיבלו ביטוי ממשי בפסק הדין מעידות דוקא על בעלות. דברינו אלה נאמרים בזהירות, לא בהחלטיות, משום שבהעדר הנמקה מספקת איננו יכולים להעביר את פסק הדין תחת שבט הביקורת הערעורית. פסק הדין של בית המשפט המחוזי שימש בסיס לפסק דין נוסף, מושא הערעור בע"א 4296/18, וזאת בהתעלם משורה ארוכה של ראיות המבססות תזה נוגדת בשני התיקים. למעשה התבסס בית המשפט המחוזי על נימוקיו בפסק הדין הנ"ל, מושא הערעור בע"א 836/17, בהתעלם מראיות נוספות ומשמעותיות שהוגשו, וכאמור, פסק הדין לוקה בחסר. לא ראינו אפוא מנוס מהחזרת שני התיקים לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, על מנת שיעשה כחכמתו ויתן בשניהם פסק דין מחדש, בהתבסס על מכלול החומר שהובא לפניו, לא רק על מקצתו, תוך מתן הנמקה הולמת.

אין צו להוצאות בערעורים.

ניתן היום, כ"ד בשבט התשע"ט (30.1.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט